

מ"ת 27789/11/17 - מדינת ישראל נגד סיסאי רטה, אבי פרדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 27789-11-17 מדינת ישראל נ' רטה(עציר) ואח'
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל המבקשת

27 דצמבר 2017

נגד
המשיבים
1. סיסאי רטה (עציר)
2. אבי פרדה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד לירן פיינטוך

ב"כ משיב 1 עו"ד גיל גבאי

ב"כ משיב 2 עו"ד ערן ראו

המשיבים הובאו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום, ולצידו בקשה למעצרים עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב אישום מייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); וניסיון לשוד בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיף 403 סיפא בנסיבות סעיף 402(ב) +סעיף 29 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום **26.10.17** קשרו המשיבים קשר לביצוע שוד.

לשם כך, במועד האמור בשעה 22:00, הזמינו המשיבים משלוח פיצה באמתלת שווא לבית הספר "נתיבי נועם"

עמוד 1

בגדרה, שם המתינו להגעת המשלוח בעודם רעולי פנים וחמושים באקדח צעצוע הנחזה כאקדח אמיתי.

לאחר שהגיע למקום שליח הפיצה, ניגש אליו המשיב 1, כיוון אליו את האקדח, והורה לו להרים ידיים, תוך שהוא אומר לו כי המדובר בשוד. השליח התנגד, ומשכך- תקפו אותו המשיבים באלימות, הכו אותו באגרופים ובבעיטות בכל חלקי גופו, וניסו לשדוד את הפאוץ' שהחזיק.

רק לאחר הגעת עוברות אורח למקום שקראו "משטרה" נמלטו המשיבים מהמקום.

כתוצאה ממעשי המשיבים סבל השליח מפגיעות בכפות הידיים ובברכיים וכן משפשופים בבטנו.

3. הצדדים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה בבסיס הבקשה.

4. מטיעוני המבקשת עולה כי קיימות ראיות לכאורה בעניינם של המשיבים.

מחומר החקירה עולה כי בעת שהגיע המתלונן באופנוע לבי"ס וחיפש את מזמין הפיצה, כבר המתינו השניים בשביל חשוך סמוך לבי"ס, כשהם רעולי פנים וכפפות גומי כחולות על ידיו של אחד מהם, וכשהם הבחינו במתלונן- קראו לעברו בשאלה האם הוא שליח הפיצה. משאישר את הדבר, ניגש אליו אחד משני רעולי הפנים, כיוון אקדח צעצוע הנחזה להיות אמיתי לראשו, והורה לו להרים ידיו כי מדובר בשוד.

בהמשך התנפלו עליו השניים ורק בשל התערבות עוברי אורח נמלטו מהמקום.

העובדה שהשניים קראו לעבר המתלונן ושאלו אם הוא שליח הפיצה מלמדת על ידיעתם המוקדמת בדבר הגעתו למקום.

על כן, בחנה היחידה החוקרת את האפשרות המסתברת כי שני רעולי הפנים שהגיעו מצויידים ומסוויים - הם שהזמינו את השליח למקום על מנת לשדוד אותו.

המתלונן מסר הודעתו במשטרה על האירוע האלים ביום **26.10.17**, העיד כי אחד משני הבחורים שאל אם הוא השליח וכיוון לו אקדח לראש, והיו לו כפפות גומי כחולות.

שני הבחורים החלו לריב עימו, העיפו אותו מהאופנוע, הרביצו לו באגרופים ואבנים, ובעטו בו, הוא נפל רצפה וקם. ניסו לקחת לו את הפאוץ' אבל הוא לא עזב אותו, והם לא חדל להכותו עד שהגיעו 3 נשים מאימון כושר למקום, ואז ברחו.

אליבא המתלונן - זה שהיה עם האקדח לבש גופיה לבנה על הראש שהסתירה את פניו.

המתלונן נפגע בכפות הידיים ובברכיים ושפשופים בבטן.

גם בהודעתו מיום **29.10.17** חזר ומסר כי הגיע לבי"ס דרך שביל שהכיר כי למד בבי"ס כשהיה נער, וראה שניים יושבים על החומה, ראה רק אותם במקום, והם שאלו אם הוא השליח. לאחד מהם היו כפפות כחולות כמו של ניקיון ואחד היה מכוסה עם גופיה, ואז הבחור עם הכפפות התקרב והצמיד לו אקדח לראש, לקסדה. הוא תפס לו את האקדח, והשני קפץ עליו גם, התחילו לריב איתו, משכו לו פאוץ, לא זוכר מי מהם, הרגיש אבנים שזרקו לו לקסדה, זה היה במשך דקות ארוכות והוא היה בלחץ, החזיק את הפאוץ, עד שהגיעו 3 בחורות.

עד כמה שידוע - הכפפות נקרעו, מז"פ אסף אותן, וגם את הגופיה שהייתה לבחור על הפנים.

מתאר כי אחד לבש חולצת פסים ומכנס שחור של אדידס.

לא ראה את פניהם.

זה עם האקדח לבש חולצה קצרה, והשני היה עם חליפה שחורה.

מהודעתה של **יעל גליק**, אחת מעוברות האורח שהגיעו למקום, עלה כי ראו שני בחורים כהי עור בורחים מהמקום, ראו שהרביצו מכות ואגרופים למתלונן, שאמר להן שהם ניסו לגנוב לו את הפאוץ.

מהודעתה של **רחלי לינקר**, עוברת אורח נוספת, עלה כי ראו את המתלונן מתנשף וחבול, ואמר שחבר'ה אתיפים ניסו לשדוד אותו לאחר שהזמינו פיצה, וכשבא- הם התנפלו עליו, שלפו אקדח, והוא נאבק בהם.

מבדיקת היחידה החוקרת את השיחות הנכנסות לפיצרייה בעת הרלוונטית עלה כי מתוך 4 מנויים- רק אחד היה רלוונטי, במספר 053-9324215 השייך לאדם התואם לתיאור שמסר המתלונן -ממוצא אתיופי, גיל מתאים, ובעל עבר פלילי רלוונטי. בעל המנוי הוא משיב 2.

כוח משטרתי הגיע לביתו של משיב 2 במטרה לאתרו ולזמנו לחקירה, ולאחר כניסה לבית אותר משיב 2 בחדר ביחד עם משיב 1, ובמעמד זה שלל משיב 2 כי ברשותו טלפון סלולרי.

מיד לאחר מכן התקשר השוטר למנוי הנ"ל והטלפון צלצל בחדרו של משיב 2, שאף ניסה למנוע את תפיסת הטלפונים, וניסה לקחת אותם תוך כדי שהוא צועק ומקלל, וכי מעלילים עליו עלילות.

גרסת משיב 2 במעמד זה הייתה כי הוא לא קשור לאירוע, וכי יום קודם לכן הגיע אליו חבר ואמר לו כי חושדים בו שהוא ביצע שוד לפני חמישה ימים.

התנהלותו של משיב 2 הסלימה עד כדי מעצרו והובלתו באזיקים.

המשיבים נתפסו כשהם לובשים בגדים התואמים את תיאורו של המתלונן: משיב 1- חולצה לבנה, מכנס ארוך אדידס, משיב 2- מכנס ארוך שחור וקפוצ'ון שחור.

עמוד 3

במקביל, נמצאו בזירת האירוע **שבר פלסטיק של אקדח צעצוע**, בהתאם לגרסת המתלונן, **וכפפה וגופיה לבנה** ששימשה לכסות את פני השודד.

המוצגים נתפסו לבדיקת מז"פ ומהם עלה דנ"א ודם של משיב 1 על כפפת הגומי החד פעמית ודנ"א של משיב 2 על הגופיה הלבנה - בה נעשה שימוש במהלך השוד.

בנסיבות אלה, משיב 1 שוחרר במסגרת מעצר ימים ונעצר בשנית לאחר קבלת ממצאי הדנ"א.

משיב 1 שתק בחקירתו במשטרה גם כשנשאל היכן היה בזמן האירוע, או מי התקשר לפיצרייה, ולא ידע להסביר את ממצאי המז"פ במקום.

משיב 2 קשר את עצמו בחקירה לטלפון שנתפס בביתו של משיב 1 בו בוצעה ההזמנה, ומסר כי היה אצל חבר בעת האירוע יחד עם אחרים, אולם סרב למסור את פרטי אותו חבר. לדבריו זה היה אחר שעשה שימוש בנייד שלו כדי לבצע את ההזמנה מהפיצה.

משיב 2 שמר על זכות שתיקה לגבי האירוע ולממצאי דנ"א. עם זאת, בשלב כלשהו בחקירה השנייה מסר פרט מוכמן לגבי זהות הפיצרייה **"קאסה דון פפה"**, ומבלי שהיה בפיו הסבר כיצד ידע את שם המקום.

בחקירה רביעית מסר פרט מוכמן נוסף בדבר מקום השוד - **"גדרה הישנה"** מבלי שנאמר לו דבר בעניין.

סתירה בגרסתו של משיב 2 עלתה בחקירה כשמסר כי היה בבית חבר, אביב דיין, בעת האירוע אך לא עלה בידו להסביר כיצד גרסה זו מסתדרת כעם העובדה כי התקשר לאביב דיין 7 פעמים סמוך למועד השוד - אם היה בביתו אותה עת.

טענת האליבי של המשיבים הופרכה - קיימות סתירות רבות בין גרסאותיהם בנוגע למעשיהם טרם מעצרו, וגם נגבתה הודעה מעד האליבי ששלל כי הגיעו לבית סבתו מספר חברים אלא רק המשיבים היו אצלו, והוא מעולם לא נגע בנייד של משיב 2.

לגבי שעת ההגעה - משיב 1 שותק ומשיב 2 אומר שבשעה 20:00 הגיעו אליו, בעוד שאביב דיין אומר שהגיעו בשעה 13:00.

לגבי מספר האנשים - משיב 1 שותק, משיב 2 אומר כי היו 13-14 אנשים, ואביב דיין אומר שרק שלושתם.

יתרה מכך, בשעות בהן אמורים היו להיות בביתו המשיבים קיימות שיחות טלפון בין שלושתם.

במסגרת תרגיל חקירה בין המשיבים ויודא משיב 2 כי משיב 1 לא אמר דבר, והדריך אותו לטעון כי מישהו השתמש בנייד שלו ללא ידיעתו.

לגבי ממצאי הדנ"א ודם - המתלונן הכווין את המשטרה למקום האירוע ולמוצגים בשטח, שבר של פסלטיק של אקדח צעצוע ושארית כפפת גומי כחולה וגופיה לבנה, שלדבריו שימשו את השודדים.

מנגד, המשיבים לא הצליחו כאמור להסביר את ממצאי הדנ"א על המוצגים.

העובדה כי יש דנ"א של משיב 2 על גופיה ששימשה את משיב 1 בשוד לא משנה הואיל והדבר מראה על קרבה ושותפות ביניהם, אך לא שוללת את גרסת המתלונן.

לפיכך עתרה ב"כ המבקשת לקיומן של ראיות לכאורה בבסיס הבקשה.

5. מטיעוני ב"כ משיב 1 עולה כי כביכול מתיאור האירוע עולה כי מדובר בשני תוקפים שלאחד היו כפפות ולשני הייתה חולצה, ולא כך הדבר.

בדו"ח הפעולה של השוטרת **אביה שאול** וגם בהודעותיו של **המתלונן** מיום 26.10 ומיום 29.10 עולה בבירור בדבריו כי מי שתקף אותו היה אותו אדם שלבש גם הכפפות וגם את החולצה, שלאחר מכן נשארה בזירה.

אלו הממצאים שלגביהם נערכה לאחר מכן בדיקת DNA. נטען כי בחולצה נמצא DNA של משיב 2 ולגבי הכפפה DNA של משיב 1.

העובדה שהמתלונן מדבר על כך שאותו אדם שחבש את הכפפות ועטה על פניו את הגופיה הוא אדם אחד, אינה מתיישבת עם העובדה לפיה על אותם פריטים נמצאו ממצאי DNA האחד של המשיב 1 והשני של המשיב 2.

הגם שהמשיבים כביכול שמרו על זכות השתיקה בראשית חקירתם, הרי שבהמשך החקירה משיב 1 עונה לשאלות, המשיבים מכחישים מעורבות באירוע השוד, הם מדברים על כך שהם מתגוררים בעיר גדרה כך שאם נמצא ממצא DNA על חפץ נייד אזי יכול להיות שהגיע לשם בנסיבות שאינן קשורות לאירוע השוד.

בנוסף, המשיבים מדברים על כך שהיו בזמן האירוע אצל אדם אחר, אך לא רצו למסור את שמו, כנראה מתוך רצון שלא לסבכו עם המשטרה, כי מדובר במי שנמצא במעצר בית כשבאו לבקר אצלו, והדברים נבדקו.

הטענה שהאליבי הופרך, לא עולה בקנה אחד עם גרסתו של אותו אדם, ששמו אביב דיין, שאמר שבלב האירוע המשיבים היו בביתו.

גם סבתו נבדקה כדי לבדוק אם היו אצלו אנשים - ואמרה שלא ידעה להגיד אם היו אנשים ביום זה, אבל מגיעים אליו חברים ומבקרים.

לגבי תיאורם החיצוני של המשיבים - נטען ע"י המבקשת כי משיב 1 נעצר בחולצה לבנה באופן שמתאים לתיאור המתלונן, אך התיאור שמסר המתלונן אינו מתאים לתיאור המשיב 1, ובהעדר ראיות נוספות שקושרות אותו,

הורה בימ"ש על שחרורו באותו מועד, והיה משוחרר כשבוע עד שנעצר בשנית בעקבות ממצא ה-DNA.

החולצה שהוא לובש אינה קצרה ואינה רק לבנה אלא יש עליה הדפס מיוחד ובולט שאמור היה להופיע בגרסת המתלונן בזמן שמסר תאור של התוקף.

כאשר קיבלה המשטרה הודעה על ארוע השוד, השוטרים יצאו לחפש חשודים בארוע.

מדו"ח פעולה של **אנדרי גרבנב**, עולה שראה אדם המתאים לתיאור המתלונן, בגדים כהים עם פסים על השרוולים, נראה לחוץ, מתנשם ומזיע, מביט ימינה ושמאלה, כשרואה את הניידת הוא מבוהל, כשמבקשים ממנו פרטים מזהים - הוא אומר: אתם מחפשים מישהו אחר.

האיש הזה היה עצור מיד לאחר האירוע, נגבתה ממנו גרסה, ולאחר מכן שוחרר.

אף אחד לא בדק את ה-DNA שלו, לא הציגו אותו או את התמונה שלו בפני המתלונן, ואף אחד לא חקר את המעורבות שלו בארוע.

לטענת המבקשת בוצע תרגיל חקירה במסגרתו משיב 2 מוודא עם משיב 1 שהוא לא אמר כלום, אך עיון בתמליל של אותו תרגיל חקירה מראה כי הוא נערך לאחר שנגבתה מהם ההודעה במשטרה בדרכם לביהמ"ש, ודברים אלה הם רק חלק קטן מתוך מה שנאמר.

כבר בשלב זה, כשהמשיבים לא יודעים שהם מוקלטים בניידת בדרך לביהמ"ש, אומר משיב 1 ל-2 "אני מת לדעת מי התקשר מהטלפון שלי" הם מדברים על כך שמישהו עשה שימוש בטלפון של משיב 2, ומתוך זה המשטרה מחשידה אותם בעבירה של שוד.

בנוסף, יש חוו"ד מומחה DNA ובה נרשם שה-DNA גם בכפפה וגם בגופיה מקורו של תערובת פרופילים, ובהם הפרופילים בולטים של המשיבים.

השוטר שערך את החקירה כתב דו"ח פעולה מ-7.12.17 שהוא ינסה לחקור את החוקר שלקח את ה-DNA מהמוצגים, ועולה מהמזכר כי מדובר בחלק של כפפה אז הבודק לא יכול לדעת אם זה בפנימי או בחיצוני שלה.

הדבר היחיד שקושר את משיב 1 זה ה-DNA, שכן התיאור לא מתאים ומדובר בתערובת של פרופילים.

יש לו עבר פלילי ובתיק שהתנהל בעניינו המשיב היה משוחרר בתנאים מגבילים ולא היו הפרות למרות שהתיק התנהל מעבר לשנה.

לאור האמור, בהתחשב במצב הראייתי שיש בו כרסום ניכר, ראוי לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים.

6. מטעוני ב"כ משיב 2 עולה כי בכל הנוגע ל-DNA נכונים הדברים אף בעניינו של משיב 2. שיחת

הטלפון יוצאת ממכשיר הנייד של משיב 2 ולכאורה זו ראייה חזקה. יחד עם זאת, לאותה פיצריה הגיעה שיחה כרבע שעה קודם לכן מאותו נייד.

המשיב טען מתחילת החקירה שלמעשה מישהו עשה שימוש בטלפון הנייד שלו. הוא לא נתן הסבר קונקרטי, הוא אמר שישב ככל הנראה עם מספר אנשים, ויתכן שמישהו לקח את הטלפון שלו.

כמו כן, האליבי בעניינו לא הופרך.

משיב 2 מנסה בשלב מאוחר יותר להסתיר את זהות האדם אצלו היה. מחומר הראיות ומהדינמיקה של התפתחות החקירה נראה שהנסיין להסתיר הוא לא נסיון להסתיר את עצם האליבי אלא לא לסבך את אותו אדם. המשיב מנסה לפזר רמזים לפיהם האדם במעצר בית, ובסופו של דבר המשטרה מבינה על איזה עצור בית מדובר, והם מביאים אותו לחקירה והוא מאשר.

לגבי אותה ראיית DNA - ניתן לראות בחווה"ד שאין מדובר בהפקה של DNA. כותב חווה"ד בסעיף 3 ציין כי חומר נדגם מגופיה והתקבל חומר DNA שמקורו יותר מאדם אחד.

יש פרופיל בולט. המסקנה היא שהפרופיל חלש והתקבל ברמה שאינה מאפשרת הסקת מסקנות.

מצד אחד - זה אומר שיש פרופיל בודק, אך מאחר והיה חלש אי אפשר להגיע למסקנה היחידה אודות המשיב.

בנסיבות אלה, התיק מושתת על ראיות נסיבתיות, והספק זועק מכמה מוקדים בתשתית הראייתית.

לאור האמור, יש להורות על שחרורו של משיב 2 ולחילופין להורות על קבלת תסקיר בעניינו שיבחן חלופות מעצר.

7. דין והחלטה

עיקר המחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה נסובה סביב טענות המשיבים בדבר סוגיית **זיהויים כמבצעי השוד**, ולא על עצם התרחשות האירוע האלים בהתאם לגרסת המתלונן.

למען הסר ספק ייאמר כבר כעת כי עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית איתנה ומוצקה הן לעניין עצם התרחשות האירוע בהתאם לגרסת המתלונן, והן לקשירתם של המשיבים לזירת האירוע, בזמן האירוע.

הראיות לכאורה

מכלול הראיות בתיק קושרות את שני המשיבים לאירוע השוד נשוא כתב האישום, ואף למעלה מזה, כפי שיפורט להלן:

(1) לבוש השודדים

המתלונן בגרסתו מיום 26.10.17, סמוך מיד לאחר האירוע, מזהה את השודדים **כבני 19-21, ממוצא אתיופי**, כשמי שכיוון אקדח לראשו **לבש גופיה לבנה** על הראש שהסתירה את פניו ובעל שיער קצוץ. כמו כן חושב כי שניהם היו רעולי פנים.

בהודעתו השנייה מיום 29.10.17 חזר המתלונן ופרט כי השניים **אתיופים בוודאות**, ישבו על החומה בשביל המוביל לבי"ס, והשודד שהתקרב אליו עם אקדח צעצוע- לבש **כפפות גומי כחולות המשמשות לניקיון וכיסה בגופיה** את הפנים.

עוד מסר המתלונן כי אחד מהם לבש **חולצת פסים ומכנסי אדידס שחורים**, והשני לבש **"חליפה שחורה"**, וכי אחד מהם בעל מבנה רחב יותר מהשני.

משנעצרו המשיבים כעבור מספר שעות בודדות לאחר ביצוע השוד, כשהשוד בוצע בסמוך לאחר הזמנת הפיצה ביום 26.10.17 בשעה 22:00 והמשיבים נתפסו ביום 27.10.17 בשעה 5:00 בבוקר, הם תועדו כמי שלובשים בגדים התואמים את התיאור הנ"ל, ובכלל זה **חולצת טריקו לבנה של אדידס, חולצת טריקו עם פסים שחורים, מכנס אדידס שחור, וכן מכנס ארוך שחור עם שני פסים כחולים, וקפוצ'ון שחור** (מסמכים 39, 42 ו-66 בתיק החקירה).

בנסיבות אלה, תואם לבוש המשיבים את גרסת המתלונן, זמן קצר לאחר ביצוע השוד.

(2) שיחת הטלפון לפיצרייה

על טופס הזמנת הפיצה נשואת התיק שבידי המתלונן - צוינה השעה **22:02** כשעת ביצוע ההזמנה.

מבדיקה של מספרי הטלפון שהתקשרו לסניף הפיצה הרלוונטי סביב השעה הנקובה, נמצאו ארבעה מספרי טלפון, כשרק אחד מבעלי מנויים אלה, מספר 053-9324215, **השייך למשיב 2**, עונה לתיאור המתלונן, **היינו ממוצא אתיופי, בגיל המתאים, ובעל עבר פלילי** (מסמכים 26, 34-35, 40 ו-43 בתיק החקירה).

זאת ועוד, משהגיעו השוטרים לכתובת ביתו של משיב 2, מצאו שם גם את משיב 1, ובמהלך תשאול משיב 2 במקום טען כי **אין לו כלל מכשיר טלפון נייד** והחל למסור לשוטר מספר טלפון נייד המתחיל בקידומת 08. בשלב זה חייג השוטר למספר הטלפון הנייד הנ"ל ממנו בוצעה ההזמנה לפיצרייה, **ומכשיר הטלפון הנייד בחדרו של משיב 2 צלצל**.

במקום נתפסו שני מכשירי טלפון נייד, כשמשיב 2 מנסה למנוע את תפיסתם, מנסה לקחת אותם בחזרה, צועק ומקלל, ומתנגד בכוח ובאלימות למעצרו. בשלב זה אף טען כי מעלילים עליו עלילות שווא, וכי אחד מחבריו אמר לו יום קודם לכן כי חושדים שהוא ביצע שוד לפני 5 ימים.

בנסיבות אלה, לא רק שביצוע ההזמנה מהפיצרייה במועד ובשעה הרלוונטיים ממכשיר הטלפון הנייד של משיב 2 קושר אותו לאירוע, אלא ששקריו בעת שנשאל אודות קיומו של טלפון זה, כמו גם התנגדותו בכוח למעצרו, משמשים אף הם בבחינת התנהגות מפלילה המחזקת את החשד נגדו.

(3) ממצאי דנ"א

אין מחלוקת כי כובד המשקל הראייתי כנגד המשיבים מונח בממצאי דנ"א שנתפסו בזירה.

מחוות דעת מומחה מז"פ עולה כי **הדם על כפפת הגומי שנתפסה בשטח שייך למשיב 1, ובגופיה נמצא דנ"א של משיב 2** (מסמכים 20, 24 ו-114 בתיק החקירה).

לא זו בלבד שממצאים אלה שייכים למשיבים וקושרים אותם לזירה, עובדה חשובה נוכח גרסתם לפיה במקום אחר היו, אלא שממצאים אלה אף מתיישבים לחלוטין עם גרסת המתלונן שטען לקיומן של כפפות גומי כחולות על ידיו של אחד השודדים, שאף נקרעו במהלך המאבק עמו, לגופיה לבנה שכיסתה את פני השודד ונפלה על הרצפה, ולקיומו של אקדח מפלסטיק ששימש את השודד שהצמיד אותו לראשו, ושנשבר במהלך המאבק.

למותר לציין כי מנגד, גרסת המשיבים נעדרת כל הסבר סביר לקיומן של ראיות דנ"א אלה בזירת האירוע, ולמעט השערות בעלמא מן הגורן ומן היקב לעניין זה, ומשוללות כל אחיזה במציאות - אין בפיהם דבר.

טענת ב"כ משיב 1 לפיה הואיל והמתלונן ייחס בהודעתו במשטרה את הגופייה והכפפות לאותו חשוד, באופן שכביכול אינו מתיישב עם ממצאים המראים על כל מוצג דנ"א של משיב אחר, אינה מפחיתה מעוצמת הראיות, הואיל והמשיבים אינם יודעים להסביר כלל את הימצאות הדנ"א במקום (!).

אדרבא, ממצא זה לא רק מוכיח את הימצאותם הפיזית במקום האירוע, אלא אף את השותפות והקרבה הפיזית ביניהם בזירה.

(4) גרסת המשיבים

למול גרסתו האיתנה של המתלונן, הנתמכת בראיות חיצוניות, ניצבת גרסתם הרעועה של המשיבים.

משיב 1 שומר על זכות השתיקה בחקירותיו מיום 27.10.17 ומיום 7.11.17, ואף משיב 2 שומר על זכות שתיקה במהלך חלק ניכר מחקירותיו במשטרה מיום 27.10.17, מיום 3.11.17, מיום 7.11.17 ומיום 8.11.17, ובכלל זה בנוגע לשאלות מהותיות בחקירה היורדות לשורש האירוע.

גם מקום בו מצאו המשיבים לנכון לשתף פעולה עם מהלך החקירה, ניכר בתשובותיהם כי אלו תשובות מתחמקות, פתלתלות, בהן רב הנסתר על הגלוי, והסתירות העולות מהן - מרובות. סתירה מהותית ביותר נוגעת

לטענת האליבי בעניינם (ראו להלן).

יתרה מכך, במהלך חקירתו **פולט משיב 2 שני פרטים מוכמנים** שלא הובאו לידיעתו במהלך חקירתו: האחת- משיב 2 יודע כי זירת האירוע נמצאת ב"גדרה הישנה" (חקירה מיום 7.11.17 עמ' 5 ש' 115-111) והשנייה- יודע כי מדובר בפיצה "קאסה דון פפה" מבלי שהדבר נאמר לו ע"י מאן דהוא במהלך החקירה (חקירתו מיום 1.11.17 עמ' 5 ש' 109).

יש לציין כי משנתפס משיב 2 בקלקלתו -מנסה מיד לחזור בו ולהכחיש כי נקב בשם הפיצרייה (שם, ש' 136-133; ש' 151-150), למרות שהדבר תועד מפיו במפורש בחקירתו, וכן ניסה להתנער מעצם העובדה כי ידע היכן זירת האירוע.

(5) הפרכת טענת אליבי

גרסת המשיבים נסובה סביב הטענה כי בעת האירוע היו אצל חברם אביב דיין (להלן: "אביב"), ששהה בעת הרלוונטית במעצר בית בבית סבתו בגדרה.

משיב 1, מוסר בחקירתו במשטרה מיום 8.11.17, כי ביום האירוע היה אצל אביב, בחר לשמור על **זכות השתיקה בכל הנוגע ליתר פרטי האליבי**, ובכלל זה לשעה שהגיע לבקר את אביב ולמספר האנשים שנכחו במקום.

משיב 2, בחקירותיו מיום 1.11.17 ומיום 7.11.17 **סרב בתחילה לנקוב בשמו של אביב כאליבי**. רק בהמשך העיד כי הגיע לבית סבתו של אביב ביחד עם משיב 1, **בשעה 19:30-20:00** בערך, וכי במקום היו **כ-13-14 חברים**.

גם אביב מוסר הודעתו במשטרה ביום 8.11.17 כי המשיבים הגיעו אליו ביום האירוע, אולם לטענתו הגיעו **בשעה 13:00 וישבו אתו עד לשעה 5:00 לפנות בוקר למחרת היום**, וכי במקום נכחו **רק שלושתם ללא אנשים נוספים**.

בנוסף, אביב שולל מכל וכל כי נגע בטלפון של מי מהמשיבים, או התקשר מאחד המכשירים.

בנסיבות אלה, ניכר כי בגרסתם של השלושה ישנם פערים וסתירות מהותיות בנוגע לתיאור אליבי, הן לעניין השעות והן לעניין הנוכחים.

זאת ועוד, משיב 2 אינו יודע להסביר כיצד גרסתו מתיישבת עם פלט שיחות מהטלפון הנייד שלו לפיו **ביום האירוע בין השעות 21:54-22:43 ישנן 7 שיחות רצופות בינו לבין אביב** - בשעות בהן נטען כי ישב בביתו

של האחרון ביחד עם משיב 1, **ושלוש שיחות בינו לבין משיב 1 בין השעות 22:51-22:33** (מסמך 49 בתיק החקירה).

אף אביב אינו יודע להסביר את מקבץ השיחות בינו לבין משיב 2 במועד ובשעות הנ"ל בהן לפי גרסתו ישב עמו ועם משיב 1 ושוחח פנים מול פנים, ו"מגדיל לעשות" כשהוא מכחיש קיומו של טלפון נייד ברשותו, ואת קיומן של שיחות אלה, חרף העובדה כי פלט השיחות הוצג לו במהלך חקירתו.

בנסיבות אלה, לא זו בלבד שמדובר בתיאור לא קוהרנטי של אליבי, אלא שבשעה הרלוונטית לאירוע ניכר כי השלושה לא היו ביחד בבית סבתו של אביב, נוכח קשר טלפוני אינטנסיבי ביניהם.

למותר לציין כי הדבר אף מקעקע טענות בדבר ביצוע השיחה מהטלפון של משיב 2 ע"י אחר (שכן הוא מייחס את הזמנת הפיצה לאחד מן הנוכחים הרבים שישבו עימם אצל אביב דיין).

(6) עדויות תומכות נוספות

לא זו בלבד שגרסת המתלונן נתמכת במוצגים שנתפסו בזירת האירוע, אלא שיש לה תימוכין בעדויות נוספות.

ראשית, בשיחה מיד לאחר האירוע דיווח המתלונן למעסיקו שלמה קינד, כי נשדד.

שנית, מעדותן של שתי עדות ראייה יעל גליק ורחלי לינקר, עוברות אורח שהגיעו למקום והניסו את השודדים, מחזקות את גרסתו במשטרה לפיה מיד לאחר האירוע ראו את המתלונן כשהוא **חבול** ותיאורו את האירוע מיד בסמוך לאחריו היה זהה לזו שמסר במשטרה- לפיה **אתיופים ניסו לשדוד אותו, באמצעות הזמנה פיקטיבית של פיצה, שלפו לעברו אקדח והוא נאבק בהם בזמן שניסו לגנוב לו את הפאוץ'.**

שלישית, בהתאם לגרסת המתלונן, הן עצמן מעידות כי ראו שני בחורים כהי עור לבושים בגדים כהים בקטטה עם המתלונן, ואז את השניים בורחים מהמקום (מסמך 28 בתיק החקירה).

בשולי הדברים יוער כי בכל הנוגע למזכר על תפיסתו של אדם אחר, **מטקו אדונה**, עריק מהצבא, בעל לבוש הדומה לתיאור שמסר המתלונן בסמוך לאחר האירוע- שעוכב לחקירה ושוחרר (מסמך 29 בתיק החקירה), הרי שאלמלא יתר הראיות המנויות לעיל, היה מקום לטענות אותן העלו ב"כ המשיבים לעניין זה, ואולם נוכח מקבץ הראיות הנ"ל הקושר את המשיבים עצמם לזירה בצורה חד משמעית, באמצעות ראיות דנ"א, אליהן מצטרפות שיחות הטלפון ותיאור המתלונן- הרי שיש בכל אלה כדי להקים לכל הפחות תשתית ראייתית לכאורית בעניינם.

בנסיבות אלה, מצאתי כי בשלב זה קיימות ראיות לכאורה בעניינם של המשיבים ואין כל כרסום בהן.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בלא שיהיה בכך כדי לפתח ציפיות אצל המשיבים או כדי להצביע על נטיית ליבו של בית המשפט - אני מורה על קבלת תסקירי מעצר בנוגע למשיבים על מנת שתיבחן מסוכנותם ואפשרות שחרורם לחלופת מעצר, ולרבות מעצר בפקא"ל.

נדחה לקבלת תסקירי מעצר ליום 11/01/18 בשעה 11:30.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן שיערוך תסקיריו בנוגע למשיבים עד לדין הנדחה.

המשיבים עצורים בבית מעצר "רימונים".

המשיבים יוותרו במעצר עד החלטה אחרת ויובאו על ידי שב"ס.

המבקשת תפעל בהקדם האפשרי על מנת להסדיר העברת חומר חקירה כדברי ב"כ המשיב 1 - לעיון.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת